

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

(א) מנלה כל... (ב) דריה ה...
 ע"ש תרגום י"ד: (א) י"ל ללא...
 היה מקמי כ"י מיום הביא...
 וספירה דקממי בבלה דבי...
 אף על גב דמיום הביא...
 מקמי כ"י דמשעת אחר...
 הנהא דהשבת דהא מיום...
 הביא... מ"ז ולא משעת...
 מנחש כ"י דמנחש מנעב...
 יום הביא... הוא דיום ה'...
 אחר הילה: י"ק בש"י...
 (ד) י"ל לה ליה ליה... י"ל בש"י...
 דק"ה הולת וז"ל מילתא אלא...
 הקליפין נפשה מתרעין...
 נעמין כ"י נפשה ע"ה הולת...
 וגרסותו היט לון כ"י כ"י...
 פולין ועל ע"ן קרא ג"ש...
 כמל"ה (ו) י"ל ע"י פרקים הללו...
 ועלמס ומק"ס כ"י...
 (ז) נעמין מ"ס מילתא כ"י ד"ה...
 כל הילתין:

תורה אור השלם

1. ישש"י ימים האכל מצות ובימים השביעי עצרת לוי אלקיך לא תעשה מלאכה: דברים ט"ז ח
2. שבעת ימים מצות האכלו אף ביום הראשון תשבתו שאר מקומי בני אכל אכל תמין בנחמה ובנחת דקושט הוויא משיראל מיום הראשון עד יום השביעי: שמות כ"ו
3. וספרתם לכם במחורת השבת מיום הביאכם את עמך החתומה שבע שבתות ומחמת ה' ויהי:
4. שבעת שבעת חספין לך מחולין חרמש בקמה תחל לקצר שבעה שבעות: דברים ט"ז ט

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קרינה וכו' מתעט וגו' ה"ל ודל"כ מ"ה והכלה וכו' הביאכם וספירה וספרתם לכם במחורת השבת וכו' ויהי: רש"י ד"ה קרינה וכו' מתעט וגו' ה"ל ודל"כ מ"ה והכלה וכו' הביאכם וספירה וספרתם לכם במחורת השבת וכו' ויהי:

רבינו גרשום

אחא יוכל לאכולה שבת וכו' הפסח פון החדש לפי שהקריב העומר ביום ראשון ושל חודש וכו' וספרתם לכם במחורת השבת וכו' ויהי: רש"י ד"ה קרינה וכו' מתעט וגו' ה"ל ודל"כ מ"ה והכלה וכו' הביאכם וספירה וספרתם לכם במחורת השבת וכו' ויהי:

וכי נאמר ממחרת ו' שנה שבתוך הפסח. לדעת ששנתה של פסח תמחיל ליינות: וכל השנה מלאה שבתות. ור"ת שנת ממש לא וזדוק אחיה שנת אלא ודאי י"ט [של פסח] הוא: מזה שאי אהא יכול לאכולה שבת מן החדש אהא יכול לאכולה שנה. שלמחרת יקרב העומר ואם ממתין דל לאחר השבת נמולתה מנבלת מקרא זה כגון חל פסח בשני שבת ולא תצו עומר עד לאחר השבת נמולת שלא תאכל מזה חדש אלא אותו יום לדכו: מיום הביאכם. הכי משמע משיגיע ממחרת השבת דהוא יום הביאכם והכשרה ספירה משעה שתרצה אם זו ביום אם ממחר: **למוד לומר מהפח חרמש**. משמע לאחר לקירה וקודם הנהא תחל לקצר: ה"ל מיום הביאכם. דמשמע לא הוכשרה ספירה אלא משיגיע יום הנהא: אי מיום הביאכם. דדרשין שהשח דלשמן וקוצו כאלהד יכול לקירה לא כגו [ח] ודלא מקמי ספירה כדמכרי (דברים טז) מהפח חרמש וגו' (ב) והנהא ביום דמכרי (ויקרא כג) מיום הביאכם ו' וקירה מקמי הנהא דביום דהא מיום הביאכם מכרי ולא משעת הביאכם א' מכרי וכיון דמשעה מנעבד יום הביאכם הוא: (ג) טרי דרבי יא' וספריי'ס. והיינו ועוד יומין יוסי ור"ש כן אלעזר: אי מדרבין יומן [כ"ז]. דליף משעת שבתות ומשעים יום ההוא דחד קרא אמר ליה וחד קרא אמר שבתות מינעבי ליה לכדאשי: אי מדרבי אליעזר. דלמר תלויה צבית דין נהי דלפיקמיה משנת ממש אלא מנחא דממחרת אחרון וכו' לר"י יהושע דלמר סמוך לביאה ניכרת דלמח מיום טוב אחרון קאמר קרא דהוי נמי היכר קצוע יו' הוא יום כ"ה לניסן ועולם: דלמח חמשים. מיום שמתחיל למנות דהיינו אחר השבת לבר משיחא דלף על גב ד' דחל פסח בחדש שבת עד אחר שבת האחר דהו' יו' י"ז בנגן שית לא איכפס לן דקרא לא נכסי אלא מיומא דמתחילין למיימי. האי דנקט שית לאו דוקא אלא סוף מילתא דר' יוסי צר יהודה נקט: ר' יוסי נמי סוף [וישאל] ו' פירכא והיינו דקאמר ועוד: **אמימר מני יומי ולא שבעי אמר**. האי מיימי דמשעת לאו חובה הוא דהא ליכא עומר אלא זכר למקדש צעלמא הוא הלכך ציומי סגי: **מתני' ומהסבין**. עזורה בשביל: **וחמיה אמרי**. תמחילת חובטין אותו ולא דרך תפאה יבשה שמונעין ו' אותן בתמל שקורין פלייל אלא בקנים למים ונקולתות קבלת של כרוב כדי שלא יתמעך ואח"כ מקיימין זו מלות קלי: נוסטין אותו כחוב. כלי של נחשמה זה שמו: של גרוסות. שלח היו טוחנות דק אלא ענה ס' שכן דרך הסולת: וגרסות היינו לשון גריסין שטומנין בהן פולין ואין מולאה אלא הקליפה נפשה מהגרעינין יח' בעממין אש יטמונו עס הסולת ועל עס כן נקראת גרס הקדש דעיקר וגלגול של זו ציד הקדש הוא לאחר שפנדס: ופסור מן המעשרות. מירוח הוא ציד הקדש ומירוח הקדש פסור מן המעשר דמפרש בגמרא [ע"ז]: רבי עקיבא אומר כו'. מפרש בגמרא [שס]: גב' זה אביז. כלומר ראשית קציר: רש"י

כתוב אחד אומר ששת ימים תאכל מצות. צדוק ערבי פסקים (פסחים ק). דריש מיינה מה שציעי רשות אף ששה רשות משום דמכרי צביות השציעי וצדוק פרק שני דחגיגה (דף יח). נמי דרשין מה שציעי עזור אף כולן עזורים ושמחא תרתי משעת מיינה: **ואימתי שירצה יביא**. ור"ת דלמדי כרמל דלפ"י מרחוק לא מיימי משום כרמל היינו למנוח: דלית דהו פיראב. אע"ג דלפ"י צדוק נמי לרבי שמעון ז"ר אלעזר מה שציעי רשות דכפרישית כולהו שמעיין: וזכר דמקדש הוא. נראה דצדוק משיחא יכול לצדק ואין צריך להממין עד שיהא ודאי לילה כיון שהול ספיקא דרבינן ועוד לומר דלפילו צביות סמוך לחשיכה עדיף משום תמימות דאלמתינן לעיל ואין נראה והיכא דשכח לטפור צבילה פסק צה"ג שסופר צביות וכן נראה נראה ממוך סתם מתניין דסוף פירקין (דף עב). דתמן מנחמה צבילה לקזור ואם נקצר צביות כשר אכל נראה לר"ת עיקר דרך סתמא דמתניין דפרק שני דמנלה (דף כ:): ומיימי לה צדוק פירקין (דף עב). דהיכלה כשר לקצירת סתומן כו' ודייקין מיינה דקמני לילה דומיא דיום מה דיום צבילה לא אף קלן צבילה צביות לא ואמרינן צביות מועד קלן (דף ג): ר"ג וצית דינו נמנו על א' כל שלשה פרקים הללו והמירוס ומסיק רב אשי הסם דסדר לה כרבי ישמעאל דדריש מה חריש רשות אף קליר רשות ילף אשת העומר שהול מנחה ודמיא אלא שבת וכיון דדמיא שבת אף נקצר אלא צבילה דלמנוח צדוק פירקין ועוד דרבי יומן דלמר (פס' ס) עשר נטיעות הלכה למשה מסיני סדר לה כר' ישמעאל דדריש מה חריש רשות ודמי שבת עוד תשיב כי האי גוונא הלכמא פסיקתא דגהול קמא (צ"ק ק). וצפ"ק דע"ז (דף ג). גזי כל המשנה ידו על התמחונה ומיימי אין כל כך ראייה משם דלון הלכה לגמרי כאותה משנה דקמני הסם ואל החחר צו ידו על התמחונה ואל הלכה כן דלמנוח צדוק האומנין (צ"מ ע): ועיקר מילתא לא סמיך הסם אלא אהא דהוי ממוקמת ואחר כך סתם ומהא דמוקי צדוק פירקין (דף עב). רבי אלעזר צביות שמעון דלמר נקצר שלא כמנחמו פסול כר' עקיבא דלמר כל מלאכה שאי אפשר כו' אין ראייה דאע"ג דקיימין לן כר"ה הא מסקינן דהע"ג דמנחה הלכה גדולה שחיה עתה פסקה בהלכה גדולה שחיה הפסיק יום אחד ולא ספר שזו אינו סופר משום דבעל תמימות ומימה גדולה הוא ולא יתכן ו': כ"ק

י"א מ"י פ"ו מלכות ממדין
 ומפסח ה"ו [כז]:
 י"ב ב מ"י ע"ש הלכה ככ
 טופ"ע א"ח כ"י מפס
 ע"פ ח:
 י"ב ג ד ה מ"י ע"ש הלכה כ:
 כ ו מ"י ע"ש פ"ו מלכות
 כמ"ס הלכה ג:

שיטה מקובצת

[א] מה ללול רגל ותחלת רגל ויש רגל אחריו אף כאן יום שתהא תחלת רגל אחריו ואם דכרבי היתוסים פעמים שאין רגל אחריו ויהיה ממחרת השבת לאחר הרגל והוא יום יום טוב הראשון בראשון ורביעי של פסח בשבת: [ב] שאתה מונה [מבערב] את כיצור והשאר נמוק: [ג] בר מתרי. חיבת מתריה נמוק: [ד] מנחמה. חיבת מתריה מני נמוק: [ה] לעורה ומהבהבו חיבת והיו נמוק: [ו] בחיבת והיו נמוק: [ז] בחיבת והיו נמוק: [ח] סני דלא להיו בלילה בחיבת בענין וקצירה לא סני דלא להיו קודם קצירה: [ט] הביאכם וספירה מקמי הבהא שפיר דמי הוא: [י] חיבת מכרי המכרי: [יא] נחאי דכברייא בתרייתא: [יב] יום טוב ראשון: [יג] קצוע היינו יום כ"ה ניסן: [יד] דאע"ג דאם חל פסח באחד בשבת מתניין ער: [טו] חמיש מתניין ער: [טז] חזי ליה לירידה האי פירכא מאי דקאמר צדוק דמי כ"ה הא איכא למפרך נמי דלאו תבת שבת אלא ממאי דיום טוב ראשון ולמא יום טוב אחרון היינו דקאמר ועוד: [יז] שחובטין אותה: [יח] טוחנין של הקליפה: [יט] על עני:

עין משפט

י"א מ"י פ"ו מלכות ממדין ומפסח ה"ו [כז]: י"ב ב מ"י ע"ש הלכה ככ טופ"ע א"ח כ"י מפס ע"פ ח: י"ב ג ד ה מ"י ע"ש הלכה כ: כ ו מ"י ע"ש פ"ו מלכות כמ"ס הלכה ג: